

До Почитаемия Управителен съ-
ветъ на Съюза за защита на род-
ната природа съответно общото годишно съобщение
Уважаемия Господин, Тук

Съюзът за защита на родната природа се основа преди 17 години и вече е към край на тринадесетата. От тогава до сега, по общо Ваше доверие, аз съм на челото на настоятелството, издигнато из съвета на Управителния съветъ. И, благодарение на ценното Ваше съдействие и общото одобрение на обществото досегашни събития, съ мисъл, слово и печатъ, до колкото ми се удаваше, ръководих благодарното и благодарно ^{на съюза} дружество ^{на съюза} и ратувах навсякъде и въ всяко отношение за неговия възходъ.

Торгов, азъ ситна съм, че то вече е на правъ пътъ къмъ този последниятъ особено следъ даването на Закона за защита на родната природа и общия къмъ него правилникъ. Но, понеже то още зависи и отъ културната висота на широкитъ наши народни маси, то само съ течението на времето и сибността на поколенията единъ денъ ще може да постигне пълното осъществяване на основната идея на Съюза, стига само да има воля, търпение и последствие и радостелитъ на последния. Последниятъ поколение, обаче, съ течението на времето не могатъ да отдаватъ прецизи само на едни и същи издрани меча и неотлибно трябва да се предаватъ последвателно на младитъ поколения. Това и азъ като председател на Съюза съзнателно не мога да осъзнамъ такова на всички времена: цяла-цяла трябва обрече да даде пътъ на достойно по-младъ поколение, толкова повече че съмъ въ доста неопределяна възраст.

Ето защо, Уважаемия Господин, като Ваше благодаренъ и благодарно за досегашното Ваше доверие, азъ споделямъ предъ Ваше младитъ си

както председател на Съюза и Ви моля да
считате кандидатурата ми за максимално
и следъ днешното и последно за менъ общо
подемно сътрание за национално изживяне.
Това ми се налага още повече и отъ одоро-
жеството, че, при тази ми напреднава
възраст, азъ имамъ да забравявамъ и при-
ключвамъ важни работи по специалности си.

Не е необходимо да Ви утвърдявамъ, че, и следъ
това, за напредъ азъ няма да се откажа да ра-
тувамъ, колкото както ми прилича, за осъще-
ствяването до край на основната идея на
Съюза — идея, за разнасяването и осъществя-
ването на която до сега азъ бяхъ безвъзмездно
посветилъ голямо дѣло отъ свободното си за-
почивка време. Проще, азъ оставамъ за
винаги духовно свързанъ съ неговата и ст-
лото на Съюза.

София. 17 Януарий 1941г.

Съ почитъ

Проф. Д-р Дим. Петков